

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 532. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm28950.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Borgernes Antal under Beleiringen skal kun have været *sextusinde*, og da Fienden endogsaa engang maatte drives *ud* af Byen, kan Man nok vide, der maa være faldet Mange med deres tapre Høvding *Aminias*, saa det tog sagtens lidt Tid, inden Rhodierne kom til Kræfter igjen, men dog har de nok allerede en Snees Aar efter Beleiringen reist den Kaaber-Soelgud, der, saamange Alen høi som Garder-Karle er Tommer, stod skrævs over Havnen og regnedes, under Navn af "den *Rhodiske Kolos*," blandt Verdens "syv Under-Værker." Ved Begyndelsen af den *anden* Puniske Krig var deres Sø-Magt ogsaa meget agtværdig, saa 533dem skulde *Achæerne* kaldt til Hjælp imod *Sø-Røverne*, istedenfor selv at lade sig slaae af dem; men det var just Ulykken nuomstunder, at de Græker, der var en Smule selv, kunde slet ikke forliges, saa vi skulde ikke engang vidst, hvad *Rhodierne* formaaede, hvis de ikke paa denne Tid var raget i Krig med *Byzantinerne*, der havde fundet for godt at tage *Told* af alle de Skibe, der foer paa det "*Sorte Hav*." Da nemlig Handelen paa de Far-Vande var meget levende, især med Olie og alle Slags Vine, hvorfor Man tilbyttede sig Vox og Honning, tør Fisk, Huder og en stor Mængde *Slaver* (fra Landene ved Kaukasus), og *Byzantinerne* desuden ved deres ypperlige Beliggenhed skummede Fløden, saa kunde Folk slet ikke finde dem i, at de vilde tage den slemme Skik op igjen, som *Alkibiades* hittede paa, da *Athenienserne* havde *Chrysopolis* (Skutari)ovre paa den anden Side, men som nu længe havde været aflagt, og Rhodierne tog sig da paa at styre det Uvæsen, hvad ogsaa lykkedes, skiøndt ikke uden fremmed Hjælp; thi *Rhodos* og *Byzants* synes at have været hardtad lige stærke. Ved denne Leilighed gjør *Polyb* os ikke blot bekiendt med det *Sorte Hav*, og med de Lærdes Mening, at det i Tidens Længde, som "uendelig" betragtet, vilde reent fyldes op af alt det Snavs, *Donau* og andre store Floder kaster i det, men ogsaa med de Her rer, der nu raadte paa den *Asiatiske Kyst*, som vi siden Slaget ved *Ipsos* reent har glemt, og huskes her kun paa, for at see, der er Intet forsømt. Nisse-Kongerne: *Prusias* i Bithynien og *Attalos* i Pergamo nævne vi nemlig ingenlunde her, enten fordi de kunde ilde forliges, eller fordi *Rhodierne* kaldte *Prusias* og *Byzantinerne* *Attalos* til Hjælp, men blot for en Ordens Skyld, og selv *Achæos*, som holdt dem i Ave, og spillede en stor Mand i *Sardes*, ja, vel paa hele Kysten sønderefter, undtagen i *Ephesos*, der havde Ægyptisk Besætning, selv 534ham kunde vi godt springe over, naar vi ikke siden behøvede ham til at male *Antiochos* og oplyse hans Fred med *Romerne*. Nu derimod vil vi dog lægge Mærke til, at *Byzantinerne* havde, til stor Ærgrelse for *Prusias*, mæglet Fred mellem *Achæos* og *Attalos* og ventede derfor Hjælp af dem Begge, men *Rhodierne* var snilde nok til at bestikke *Achæos* med hans Fader, som sad i Fængsel hos Ægypteren, og fik nu, paa deres Forbøn, Lov til at slippe**Polyb* IV. 37-52. V. 34-35..